ବି ଏସ୍ ଏନ୍ ଏଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମେସର୍ସ ସୁବାଶ୍ ଚନ୍ଦ୍ର କାଞ୍ଚନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 13, 2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ଦଲବୀର ଭଣ୍ଡାରୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଅଧିନିୟମ 1996 –ଧାରା 11 –ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି –କାର୍ଯ୍ୟ ଚୁକ୍ତିରୁ ବିବାଦ –ଚୁକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଛି –ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚନା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିନଥିଲେ –ଉତ୍ତରଦାତା ଧାରା 11 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଆପତ୍ତି କରାଗଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଛି:ଆପତ୍ତି କରିବା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ - ଆବେଦନକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ ସମ୍ମତି ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ -ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିକୁ ସମ୍ମତି ଦେଇ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକାରକୁ ଅଧିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ -ଯେହେତୁ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଅଧିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା,ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 - ଆଦେଶ III, ନିୟମ 1- ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରିହାତି/ସମ୍ମତି - ପକ୍ଷ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ।

ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ଚୁକ୍ତିରୁ କେତେକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ, ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେଇନଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଅଧିନିୟମ 1996 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ: 1. ଯଦିଓ ଚୁକ୍ତିପତ୍ରର ଖଣ୍ଡ 25 ରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ଅନୁସାରେ, ସାଧାରଣତଃ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିବାଦ ଓ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ; ଏହି ମାମଲାରେ, ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ଲାଗି ସେମାନେ ରାଜି ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର

ଅଧିକାର ଅଧିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ଏପରି କୌଣସି ରିହାତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ।

ଯଶଙ୍କ ସହ କନଷ୍ଟ୍ରକସନ୍ସ (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସିମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ କଂକ୍ରିଟ୍ ପାଇଲ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [2006] 6 ଏସ. ସି. ସି. 204, ପ୍ରଭେଦ୍ୟ ।

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଅମର ସିଂହ ହରିକା, ଏ.ଆଇ.ଆର. (1966) ଏସ.ସି. 1313 *ଏବଂ ସୁଲତାନ ସାଦିକ ବନାମ ସଞ୍ଜୟ ରାଜ ସୁବ୍ବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [2004] 2 ଏସ. ସି. ସି. 377, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି।

2.1. ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିବା ଓକିଲ ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ଏଥି ନିମିତ୍ତ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଅନୁଦେଶ ନଥିଲା ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି କୌଣସି ବିବୃତି ରଖାଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା କେବେ ବି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଓକିଲଙ୍କର ଏପରି ରିହାତି ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

2.2. ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସି.ପି.ସି. ଧାରା 151 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଏପରି ବିବୃତ୍ତି ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଲିଖିତ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିନଥିଲେ ଯେ ଏପରି ରିହାତି ବାସ୍ତବରେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ଥରେ ଏଭଳି ଏକ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

3. ଅଧିକନ୍ତୁ, ସିପିସିର ଆଦେଶ III, ନିୟମ 1 ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । ଏପରି ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରିହାତି ସେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଯଦି ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ପୁଣି କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେଥିରୁ ପ୍ରତିହତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ, ଯଦି ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ରିହାତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ମାମଲାଟି ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏକ ଭୁଲ ରିହାତି ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇନପାରେ । ତେବେ, ଏଠାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନାପତ୍ରରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅଧିନିୟମ 1996 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକାରିତା ର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଓକିଲ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତିହତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହାକୁ ଅଧିତ୍ୟାଗ କରାଯାଏ, ତାହେଲେ ଏହାକୁ ଲାଗୁ କରିବା ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ରାମଦେବ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଘୋରଇ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଅରବିନ୍ଦଭାଇ ରାମଭାଇ ପଟେଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (2006) 8 ସ୍କେଲ୍ 631 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା, 4109/2006 ।

ଏମ୍.ଜେ.ସି.ପି ସଂଖ୍ୟା 31/2002 ଏବଂ ଏମ୍.ସି.ସଂଖ୍ୟା 4/2006 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କର 20.1.2006 ଏବଂ 3.3.2006 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଚେତନ ଶର୍ମା ଏବଂ ସୋମିତ୍ରା ଜି. ଚୌଧୁରୀ (ବି.କେ.ସତୀଜାଙ୍କ ପାଇଁ) ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜସମଶେଦ ବେ ଏବଂ ପରମାନନ୍ଦ ଗୌର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଏସ୍. ବି. ସିନ୍ହା**, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଜୟଦେବ ବିହାରରେ V - ପ୍ରକାରର 9ଟି ବାସଗୃହର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଟେଣ୍ଡର ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିରେ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ରହିଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ବିବାଦ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଦୂରସଞ୍ଚାର /ଡାକ ବିଭାଗ କିମ୍ବା ଯଦି କୌଣସି ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ନାହାଁନ୍ତି, ଉକ୍ତ ଦୂରସଞ୍ଚାର /ଡାକ ବିଭାଗର ପ୍ରଶାସନିକ ମୁଖ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ କିମ୍ବା ଦୂରସଞ୍ଚାର /ଡାକ ବିଭାଗର ପ୍ରଶାସନିକ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 25 ରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 7.1.2002 ରେ ଏକ ସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରଧାନ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଏ.ଆର୍.ବି.) ଶ୍ରୀ ଗୁରବକ୍ସ ସିଂହଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଏକ ଚିଠି 4.2.2002 ତାରିଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା କୁହାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଏହାକୁ 7.02.2002 ରେ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସେହିଦିନ ହିଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନାର ଉତ୍ତର ଦେଇନଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଏବଂ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଅଧିନିୟମ,1996 (ସଂକ୍ଷେପରେ "1996 ଅଧିନିୟମ") ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁବକ୍ସ ସିଂ ତାଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯାହାପରେ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଏ. କେ. ନାଏକଙ୍କୁ 7.07.2002ରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ମଧ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଥିବା କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଶ୍ରୀ ଗୁରବକ୍ସ ସିଂହଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ 17.03.2003 ରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମ 1996 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ବେଳେ ଜାନୁଆରି 20, 2006 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା:

"ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଅ ଜଣଙ୍କ ନାମର ଏକ ତାଲିକା ରଖିଥିଲେ । ପଚରା ଯିବାରୁ, ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଶ୍ରୀ ବି. ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଚାର୍ଟାର୍ଡ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀ, ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ବି. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ଡି., ଏଫ୍.ଡି.- 216/4, ସଲ୍ଟ ଲେକ୍ ସିଟି, କୋଲକାତା - 700091 ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବିଚାର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଏ ତେବେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଶ୍ରୀ ବି. ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଖଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବିଚାର ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଛି ।"

ଏହାପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ପକ୍ଷମାନେ 18.03.2006 ରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦାବିର ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି ।

ତେବେ, ଜାନୁଆରୀ 27, 2006 ରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 20.1.2006 ତାରିଖର ଉକ୍ତ ଆଦେଶର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 151 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା:

"2. ଆଦେଶର ଶ୍ରୁତଲିଖନ ପରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦଳର ଓକିଲ ବାହାରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ଓକିଲ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଆପଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଚାଟାର୍ଡ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଶ୍ରୀ ବି.ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ପୂର୍ବତନ ସି.ଇ.ଡବ୍ଲୁ.ବି. ପି.ଡବ୍ଲୁ.ଡି କୋଲକାତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ ତେବେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦଳର ଓକିଲଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ଅସାବଧାନତା କାରଣରୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦଳର ଓକିଲ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇନଥିଲେ /ଶୁଣି ପାରିନଥିଲେ ।

3. ଏହା ପରେ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷର ଓକିଲ ତୁରନ୍ତ ଅଦାଲତକୁ ଦୌଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁମତି ସହିତ, କିଛି ଯୋଗାଯୋଗ ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ ଘଟିଥିବା "ଆପତ୍ତି ନଥିବା" ଅଂଶକୁ ବାଦ୍ ଦେବା ପାଇଁ ବିରାମ ସହିତ ଏହିପରି ଶୃତଲିଖନ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିଚାରଣୀୟ ଏବଂ କ୍ଷମାଶୀଳ ଥିଲା ଯାହା ସେହି ସମୟରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରତ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକଙ୍କୁ ମୋ ଠାରୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା କୋଲକାତାର ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଥିଲା କି ନାହିଁ ।"

ଉକ୍ତ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିପରୀତ ପକ୍ଷ, ତେଣୁ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ନ୍ୟାୟର ଏ ଦିଗରେ ବିଚାରଶୀଳ ଭାବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ କ୍ରମରେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିଫଳନ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।"

ମାର୍ଚ୍ଚ 3, 2006 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 20 ଜାନୁଆରୀ, 2006 ତାରିଖର ନିଜର ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ :

"ବର୍ତ୍ତମାନ, ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ନିବେଦନ କରନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀ ବି. ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ରେକର୍ଡିଂ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଥିଲା । ସେ ଏହାକୁ ଆଦେଶରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବେ ଶ୍ରୀ ବି. ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ମୁଁ ଦେଖୁନାହିଁ, କାରଣ ମୋତେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ବି. ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରି ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିସାରିଛନ୍ତି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଶ୍ରୀ ବି. ସି. ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର କାହିଁକି ଆପତ୍ତି ରହିଛି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ପାରିନଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଉ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।"

ଶ୍ରୀ ଚେତନ ଶର୍ମା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ବିଦ୍ୱାନ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 25 ରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମୁଖ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପରମାନନ୍ଦ ଗୌର ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ 1996 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବା ହେତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଅଧିନିୟମ 1996 ର ଧାରା 11ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନମତେ ପଢାଗଲା:

"11. *ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି । (1)* ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଥା ସହମତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେକୌଣସି ଜାତୀୟତାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

(2) ଉପଧାରା (6) ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହ ସହମତ ହେବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟନ୍ତି ।

*** *** ***

(5) ଉପଧାରା (2) ରେ ସୂଚିତ କୌଣସି ରାଜିନାମାରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ସହ ସାଲିସ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଯଦି ପକ୍ଷମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ଅନୁରୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ରାଜି ହେବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏକ ପକ୍ଷର ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି କରାଯିବ ।

(6) ଯେଉଁଠାରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହମତ ହୋଇଥିବା ଏକ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ, -

(କ) କୌଣସି ପକ୍ଷ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିନିୟମ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି; କିମ୍ବା

(ଖ) ପକ୍ଷଗଣ, କିମ୍ବା ଦୁଇ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ, ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ଏକ ରାଜିନାମାରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି; କିମ୍ବା

(ଗ) କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ସମେତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି କିମ୍ବା ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ, କୌଣସି ପକ୍ଷ ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିପାରିବେ, ଯଦି ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ନିଯୁକ୍ତି ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

(7) ଉପଧାରା (4) କିମ୍ବା ଉପଧାରା (5) କିମ୍ବା ଉପଧାରା (6) ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଷୟ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅଟେ ।

(8) ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ସମୟରେ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ସମ୍ମାନ ରଖିବେ -

(କ) ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା; ଏବଂ

(ଖ) ଅନ୍ୟ ବିଚାର ଯାହା ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ 7 ଜାନୁଆରୀ, 2002 ରେ ଏକ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ରଟି 2002 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 7 ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା 30 ଦିନର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 25 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଜଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ।

'ଯୋଗାଯୋଗ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କଣ ହେବ ତାହା *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଅମର ସିଂ ହରିକା*, ଏ.ଆଇ.ଆର. (1966) ଏସ.ସି. 1313 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା:

> "...... ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେବଳ ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯଦି ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହା ଜଣାନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଭାବରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ଅଦାଲତରେ ଘୋଷିତ ନ୍ୟାୟିକ ଆଦେଶର ବିପରୀତ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଜର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରନ୍ତି ।"

[ଆହୁରି ମଧ୍ୟ *ଦେଖନ୍ତୁ ସୁଲତାନ ସାଦିକ ବନାମ ସଞ୍ଜୟ ରାଜ ସୁବ୍ବା ଏବଂ* ଅନ୍ୟମାନେ, [2004] 2 ଏସସିସି 377]

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ଅଧିନିୟମ 1996 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଥିଲା।

ଯଦିଓ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 25 ରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ, ସାଧାରଣତଃ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଚୁକ୍ତିର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଏବଂ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍;ଏହି ମାମଲାରେ, ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଏକ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ଲାଗି ସେମାନେ ରାଜି ହୋଇଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଧରାଯିବା ଉଚିତ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମତିରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପରେ, ଆମ ମତରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି ଯେ ଏପରି କୌଣସି ରିହାତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ଯଶବିତ୍ ବନାମ *କନଷ୍ଟ୍ରକସନ୍ସ* (ପି) ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସିମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ କଂକ୍ରିଟ୍ ପାଇଲ୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ *ଅନ୍ୟଜଣେ, [2006] 6 ଏସ.ସି.ସି. 204 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସଦ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆମେ ଅଣଦେଖା କରୁନାହୁଁ, ଯେଉଁଠାରେ ବାଲାସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ,* ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆଇନକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି:

> "......ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ କିମ୍ବା ଯଦି ମୂଳ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତି ତେବେ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିରେ ଏହି ତଥାକଥିତ ତ୍ରୁଟି ଅଧିନିୟମ 15 (2) ରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ । କୌଣସି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଅଧିନିୟମ 15 (1) (a) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ଧାରା 15 (2) କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରାଯିବ, ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ, ଧାରା 15 (2) ଯାହା ବିଚାର କରେ ତାହା ହେଉଛି ବଦଳାଯାଉଥିବା ମୂଳ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ । ଧାରା 15 (2) ରେ "ନିୟମ" ଶବ୍ଦଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନର କୌଣସି ନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ଅଧୀନରେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷ ପକ୍ଷରୁ ଅଧିନିୟମ 11 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଫଳତା ନଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (6) ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଏହି ଅଧିନିୟମ 11 (6) କେବଳ ସେତେବେଳେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ରାଜିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଧାରା 15 (2) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ମୂଳତଃ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କ

ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ, ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ବୈଧାନିକ ନିୟମ କିମ୍ବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ । ଏହାର କେବଳ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ମୂଳ ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । କେତେକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ବିପରୀତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ସହିତ ଆମେ ସହମତ ହେବା ସ୍ଥିତିରେ ନାହୁଁ ।"

କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । ଆବେଦନକାରୀ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଧିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଜଣେ କନିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନଥିଲା ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଶର୍ମାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି କୌଣସି ବିବୃତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା କେବେ ବି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଓକିଲଙ୍କର ଏପରି ରିହାତି ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦେବାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ଧାରା 151 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରେ ଏପରି ବିବୃତ୍ତି ନଥିଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଅଭିଲିଖିତ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିନଥିଲେ ଯେ ଏପରି ରିହାତି ବାସ୍ତବରେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ଥରେ ଏଭଳି ଏକ ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆଦେଶ III, ନିୟମ 1 ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । ଏପରି ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରିହାତି ସେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଯଦି ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ, ପୁଣି କେବଳ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେଥିରୁ ପ୍ରତିହତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ରିହାତି ମିଳିଲେ ମାମଲା ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏକ ଭୁଲ ରିହାତି ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇନପାରେ । ଏଠାରେ, ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଓକିଲ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଅଧିନିୟମ 1996 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଆମର ବିଚାରରେ, ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତିହତ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହାକୁ ଛାଡ଼ କରାଯାଏ, ତା "ହେଲେ ଏହାକୁ ଲାଗୁ କରିବା ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ରାମଦେବ *ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଘୋରଇ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ* ଅରବିନ୍ଦଭାଇ *ରାମଭାଇ ପଟେଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, (2006) 8* ସ୍କେଲ୍ 631 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ୟ କୋଣରୁ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ । ଯଦି ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ନାମରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ପଣ୍ୟଚିହ୍ନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଦାବି କରିବା କରିପାରିବେ କି? ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ନକରାତ୍ମକ ହେବା ଉଚିତ । ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ତାହା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସୁଚିନ୍ତିତ ଭାବେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । 'ଅଧିତ୍ୟାଗ' ଶବ୍ଦଟି ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି: "ଛାଡ଼ ହେଉଛି ଏକ ଅଧିକାରକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଯେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଏବଂ ଏଡ଼ାଇବା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିତ୍ୟାଗ ନିବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ଯଦି ଅଧିକାର ପରେ ଦାବି କରାଯାଏ,ଏବଂ ଆଚରଣରୁ ପ୍ରକାଶିତ କିମ୍ବା ସୂଚିତ ହୁଏ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ କିମ୍ବା ଏକ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେବଳ ତାଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟମାନ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ହକଦାର, ଏହାକୁ ଅଧିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା କାରବାରକୁ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବ ଯେମିତି କି ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟମାନ ନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକାରର ଛାଡ ସମ୍ମତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ସାଧାରଣତଃ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷ ନିଜ କଥା କିମ୍ବା ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କିମ୍ବା ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ତା'ପରେ, ଥରେ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କଥାରେ ଗ୍ରହଣ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପଦବୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ, ଯେଉଁ ପକ୍ଷ ପ୍ରତିଶୃତି ବା ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇଥିଲେ, ତାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୂର୍ବ ଆଇନଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେପରି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରତିଶୃତି ବା ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ଯେଉଁ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ସେ ସେମାନଙ୍କର ଆଇନଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯଦିଓ ଏହା କୌଣସି ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ଆଇନଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମର୍ଥିତ ନୁହେଁ । [16 ହାଲସବରୀଙ୍କ ନିୟମ (4ର୍ଥ ସଂସ୍କରଣ) ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1471 ଦେଖନ୍ତୁ]

ଛାଡ଼ ବେଳେବେଳେ ମନସ୍ଥର ଏକ ରୂପ ପରି ଦେଖାଯାଇପାରେ, ଏବଂ ବେଳେବେଳେ ସ୍ତମ୍ଭନର ସାଧାରଣ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ । [ହାଲ୍ସବ୍ୟୁରିଙ୍କ 45 ନିୟମ (4ର୍ଥ *ସଂସ୍କରଣ) ର* ପାରା 1269 ଦେଖନ୍ତୁ]

ଇନ୍ଦୁ *ଶେଖର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, (2006) 5 ବର୍ଗ ସ୍କେଲ୍ 107* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି:"ତେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିକଳ୍ପ ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ଥରେ ସେମାନେ ମନସ୍ଥ ଆଧାରରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇବା ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତଗୁଡିକ ବେଆଇନ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଆପାତତଃ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡୁନାହିଁ ଯେ ଉକ୍ତ ଆବେଦନରେ ଥିବା ଅଭିଯୋଗଗୁଡିକ ଏକ ଶପଥ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ସେଥିରେ ଥିବା ଦୃଢୋକ୍ତିକୁ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ବି.ବି.ବି. ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହୋଇଛି।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଓଡ଼ିଶା